

2015. december 14. hétfő, KERESZTES SZENT JÁNOS

Szám 24,2-7.15-17a; Zs 24; Mt 21,23-27

„Csillag jön fel Jákobból, királyi pálca támad Izraelből”

Az evangéliumot olvasva első kérdésünk rögtön az lehet: Vajon a főpapok milyen hatalomra gondoltak, amikor feltették kérdéseiket? Jézus csodatevő erejére? Esetleg különleges szónoki képességeire? Vagy egyszerűen csak az őt körülvevő embereket megmozgató kariz-mára?

Szinte érthetetlen, hogy a főpapok, akik megtapasztalhatták és látták Jézus nyilvános műkö-dését, mégsem vették észre a benne megtestesülő Istenüket.

Karácsonyhoz közeledve, a Megváltót várva mi vajon elbizonytalanodunk-e úgy, mint a nép vénei vagy a főpapok? Vajon valóban ez a jászolban fekvő gyermek a hatalmas Isten Egyszülött Fia? Emberi ésszel sokszor olyan nehéz megértenünk a teremtő Atya szándékát. Emiatt van szükségünk az adventre is. Amikor megpróbáljuk elengedni földhöz ragadt gondolatainkat, és ráhangolódunk a felfoghatatlan csodára: az élő Isten emberré lett!

Révai Mátyás és Kis Kata (Tokaj, 5. régió)

Mt 21,23-27

Honnan van Jézus hatalma?

Előzmény: Húsvét közeledvén Jézus Jeruzsálemben megy tanítványai-val. Szamárháton, diadalmenetben vonul be. A nép nagy éljenzéssel - „Hozsanna Dávid fiának” - köszöntéssel követi őt. Az Izrael minden részéből összesereglett választott nép úgy érzi, a Názáretiben eljött a várva várt Messiás.

Jézus ebben az evangéliumi részben is a templomban tanít. Itt keresik fel őt a főpapok meg a nép vénei – a Nagytanács tagjai –, akik nem ilyen találkozásra készültek korábban. Ők már egy letartóztatott, összekötözött kezű személyhez akartak szólni. A nép azonban a Názáreti mellett állt, akit eddig nem sikerült leválasztani Jézusról, szembeállítani Jézussal. De úgy gondolták, itt is fölényben vannak, Jeruzsálem az ő városuk, a templom az ő érdekeltégi területük (a hazai pálya előnye). Így támadásba lendültek. Jézus hatalmának – tanításában, csodatevéseiben, tekintélyi erővel végbevitt templommegtisztításában – megnyilvánuló hatalmának eredete felől érdeklődnek. „Miféle hatalommal teszed ezeket? Ki adta neked a hatalmat ehhez?” Jézus átlát álnok kérdésükön. Kitér az egyenes válasz elől, nehogy vád-anyagként használhassák fel ellene, ahogy később a farizeusok is ezzel próbálkoztak: „Szabad-e adót fizetni a császárnak?”- kérdésükkel (Mt 22,15-22). Kitér, mert ha az igazat mondaná, hogy az Atya küldte őt és az Atya adta neki a hatalmat ezek véghezviteléhez, akkor égi jelet követelnének, és olyan választ, amely a megszállók Izrael földjéről való kisöp-rését ígéri. A nép megelőlegezte Jézusnak ezt a választ, és később, amikor szembesül az ellenkezőjével, a teljes elpártolás vesz rajtuk erőt (Jn 12,20-36). De Jézus itt még remény-kedik.

A kérdésre kérdéssel felel: „Honnan volt János keresztsége? A mennyből vagy az emberek-től?” Most ők lettek sarokba szorítva. Részükről nincs jó válasz a kérdésre, nem tudnak el-fogadható választ adni erre. Jézus ekkor ellentámadásba megy át, leleplezi őket. Az engedet-len testvérekről és a gonosz szőlő munkásokról szóló példabeszédekben szembesíti őket saját vétkeikkel, a nép füle hallatára. Más választásuk nem lévén, kénytelenek voltak megszégyenülten távozni a „szópárbaj” színteréről. Próbálkozásuk teljes sikertelenséggel végződött. Nem tudták Jézust legyőzni, igazából később sem.

Rohonczi Gábor (Budapest, 10. régió)